

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2998/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kristine Saganić, predsjednika vijeća, Nevenke Marković, suca izvjestitelja i Ružice Omazić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Dalma d.d. u stečaju, OIB 64479860853, Split, Kopilica 5, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Mira Hajdić, a nju punomoćnica Petra Dulčić Kardum, odvjetnica u Splitu, protiv 1. tuženika Centar za restrukturiranje i prodaju, OIB 38083028711, Zagreb, Ivana Lučića 6, i 2. tuženika Stečajna masa iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju, OIB 37410691441, Omiš, Brzet 13, kojeg zastupa stečajni upravitelj Kristijan Galić, a njega punomoćnica Tanja Bota, odvjetnica u Splitu, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-269/2023-10 od 20. svibnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2024.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-269/2023-10 od 20. svibnja 2024. u točkama I. i II. izreke.

riješio je

Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-269/2023-10 od 20. svibnja 2024. u točki III. izreke.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-269/2023-10 od 20. svibnja 2024. u točki I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o zajmu i Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini broj 2-2013-K od 25. siječnja 2013. solemniziran kod javnog bilježnika Vlaste Zajec iz Zagreba pod brojem OV-1093/13 od 25. siječnja 2013. kojim je stečajni dužnik kao založni dužnik kao sredstvo osiguranja da će vratiti tražbinu na ime zajma, u korist tuženika zasnovao pravo zalogu na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu u z.k.ul. 13055, k.o. Split, zk tijelo II., označenoj kao kat. čest. 6089/2 poslovna zgrada,

površine 1915 m² te da se odredi uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu kakvo je bilo prije provedbe upisa založnog prava na način da se u z.k.ul. 13055 k.o. Split briše upis založnog prava kao osiguranja novčane tražbine u iznosu od 690.000,00 kn uvećano za pripadajuće kamate i troškove upisano u korist tuženika temeljem rješenja Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel Split poslovni broj Z-1294/13 pa da se zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu naloži brisanje upisa zabilježbe založnog prava upisanog na temelju Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 25. siječnja 2013. solmeniziranog pod brojem OV-1093/13 od 25. siječnja 2013. dopuštenog pod poslovnim brojem Z-1294/13; da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o cesiji od 25. siječnja 2013. sklopljen između tužitelja kao cedenta i tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju kao cesusa i tuženika Stečajna masa iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju kao cesionara, kao i Ugovor o upućivanju (asignaciji) sklopljen 7. ožujka 2013. između tužitelja kao uputioca i tuženika Stečajna masa iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju kao upućenika pa da se naloži tom tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 690.000,00 kn sa zateznim kamatama od 7. ožujka 2013. do isplate po stopi prema odredbi članka 29. Zakona o obveznim odnosima, kao i da se naknade tužitelju troškovi parničnog postupka s pripadajućim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose. U točki II. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku Stečajnoj masi iza Dalma d.o.o. u stečaju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.292,50 EUR sa zateznim kamatama od 20. svibnja 2024. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose. U točki III. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženika Stečajnoj masi iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.832,520 EUR s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Presudu žalbom pobija tužitelj u cijelosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači, odnosno ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u vidu troška sastava žalbe u iznosu od 1.725,00 EUR i sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 1.328,00 EUR.

3. Tuženik Centar za restrukturiranje i prodaju je podnio odgovor na žalbu. Predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi pobijanu presudu.

4. Žalba djelomično nije dopuštena, a djelomično nije osnovana.

5. Tužitelj je podnio žalbu i protiv točke III. izreke pobijane presude kojom je odbijen zahtjev tuženika Stečajna masa iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.832,50 EUR s pripadajućim zateznim kamatama suda, protiv kojeg dijela presude tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe. Stoga je žalbu valjalo djelomično odbaciti kao nedopuštenu primjenom odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje: ZPP) kao što je odlučeno u izreci ovog rješenja.

6. Nakon što je ispitao presudu u ostalom pobijanom dijelu u granicama razloga navedenih u žalbama sukladno odredbi članka 365. ZPP-a i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da je pravilna i zakonita.

7. Iz obrazloženja pobijane presude i podataka u spisu proizlazi da je predmet spora pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika i to konkretno Ugovora o zajmu i Sporazuma o osiguranju te uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije upisa založnog prava te Ugovora o cesiji i Ugovora o upućivanju (asignaciji) i isplata iznosa od 690.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama.

8. Prvostupanjski sud je utvrdio nespornim da je 21. kolovoza 2012. tom sudu podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom Dalma d.d.; da je taj stečajni dužnik 3. siječnja 2013. podnio prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe te da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/2012 od 7. ožujka 2013. određen prekid postupka do pravomoćnog dovršetka postupka predstečajne nagodbe; da je 25. travnja 2013. nagodbeno vijeće Financijske agencije donijelo rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe; da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/12 od 3. travnja 2019. odbačen prijedlog dužnika za sklapanje predstečajne nagodbe koje rješenje je potvrđeno rješenjem ovog suda od 5. srpnja 2019.; da je Financijska agencija 26. kolovoza 2019. donijela rješenje o obustavi predstečajne nagodbe te je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj St-156/2012 od 22. kolovoza 2019. nastavio postupak ispitivanja uvjeta za otvaranje stečaja; da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/2012 od 22. siječnja 2020. nad dužnikom Dalma d.d. otvoren stečajni postupak; da su tužitelj i prednik tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju sklopili 25. siječnja 2013. Ugovor o zajmu i Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini broj 2-2013-K na temelju kojeg je prednik tuženika tužitelju pozajmio 690.000,00 kn, a tužitelj kao sredstvo osiguranja omogućio upis založnog prava na nekretnini kat. čest. 6089/2, upisano u z.k.ul. 13055 k.o. Split; da je između tužitelja kao cedenta, prednika tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju kao cesusa i tuženika Stečajna masa iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju kao cesionara sklopljen 25. siječnja 2013. Ugovor o cesiji kojim je ugovoreno da će prednik tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju iznos od 690.000,00 kn isplatiti na račun društva Dalma Nova d.o.o. kao društva kćeri tužitelja; da je prednik tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju taj iznos uplatio na račun tog društva, a koje je sukladno Ugovoru o upućivanju (asignaciji) sklopljenim 7. ožujka 2013. s tužiteljem iznos od 455.735,00 kn uplatilo djelatnicima pravnog prednika tužitelja; da su pravni prednik tuženika Stečajna masa iza Dalma Nova d.o.o. u stečaju i društvo Dalmina d.o.o. 7. ožujka 2013. sklopili Ugovor o ispunjenju duga kojim se društvo Dalma Nova d.o.o. obvezalo podmiriti obvezu društva Dalmina d.o.o. u iznosu od 217.436,56 kn na ime neto plaće djelatnika društva Dalmina d.o.o.

9. Prvostupanjski sud je na temelju činjeničnih navoda tužitelja iznijetih u tužbi i tijekom postupka utvrdio da tužitelj smatra kako su na gore opisani način oštećeni njegovi vjerovnici i da je tuženiku Centru za restrukturiranje i prodaju omogućeno da

svoju tražbinu namiri prije ostalih vjerovnika iako on na to nema pravo jer novac kojeg se obvezao isplatiti tužitelju s osnove ugovora o zajmu nije uplaćen tužitelju.

10. Na temelju uvida u zaključak prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/2012-182 od 22. travnja 2021. utvrdio je da je taj sud stečajnoj upraviteljici tužitelja kao stečajnog dužnika dao odobrenje za podnošenje tužbe za pobijanje pravnih radnji u ovom predmetu te da je tužba podnijeta 22. siječnja 2022. Stoga je zaključio da su ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 141. stavaka 1.-4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ).

11. Nadalje je utvrdio da je do sklapanja predmetnih pravnih poslova došlo nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka kada je taj postupak bio u prekidu do odlučivanja o prijedlogu tužitelja za sklapanje predstečajne nagodbe. Prvostupanjski sud izvodi zaključak da je tuženicima bilo poznato da je tužitelj u vrijeme poduzimanja tih radnji bio nesposoban za plaćanje kao i činjenica podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

12. Uvidom u Ugovor o zajmu i Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini utvrdio je da je ugovoreno da pravni prednik tuženika Centra za restrukturiranje kao vjerovnik pozajmljuje pravnom predniku tužitelja kao dužniku iznos od 690.000,00 kn za financiranje financijskog i operativnog plana u cilju stabilizacije likvidnosti i financiranja troškova pripreme nefunkcionalne imovine za postupak predstečajne nagodbe, uz redovnu kamatu obračunatu na iznos iskorištenog zajma po promjenljivoj kamatnoj stopi koja u trenutku sklapanja ugovora iznosi 13,58% godišnje. Utvrdio je da je odredbom članka 2. Ugovora ugovoreno da će vjerovnik na temelju Ugovora o cesiji isplatiti taj novac dužniku na račun društva kćeri Dalma Nova d.o.o., a odredbom članka 3. da su vjerovnik i dužnik suglasni da se radi osiguranja novčane tražbine vjerovnika iz odredbe članka 1. i 2. Ugovora sukladno Odluci nadzornog odbora dužnika zasnjuje založno pravo u korist vjerovnika uknjižbom založnog prava na nekretnini upisanoj u zk.ul. 13055 k.o. Split zk tijelo II, kč.br. 6089/2 u naravi hladnjača, ukupne površine 1.992 m².

13. Uvidom u Odluku pravnog prednika tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju od 31. listopada 202. utvrdio je da je na temelju odredbe članka 21. Zakona o upravljanju državnom imovinom upravno vijeće tog pravnog prednika donijelo odluku kojim se odobrava kratkoročni zajam tužitelju u iznosu od 690.000,00 kn za financiranje financijskog i operativnog plana u cilju stabilizacije likvidnosti i financiranja troškova pripreme nefunkcionalne imovine za postupak stečajne nagodbe, a da će kao sredstvo osiguranja povrata duga društvo izdati mjenice i zadužnicu i omogućiti upis zaloga na navedenoj nekretnini procijenjene na iznos od 2.585.120,02 EUR.

14. Na temelju Ugovora o cesiji utvrdio je da tužitelj kao cedent ustupio svoje potraživanje od pravnog prednika tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju društvu Dalma Nova d.o.o. kao cesionaru te je na temelju uvida u potvrdu Splitske banke od 6. ožujka 2013. utvrdio da je taj pravni prednik ovdje tuženika isplatio iznos

od 690.000,00 kn na račun cesionara. Na temelju Ugovora o asignaciji od 7. ožujka 2013. utvrdio je da pravni prednik tuženika Dalma Nova d.o.o. daje tužitelju uputu da na temelju uplate novčanih sredstava s osnova Ugovora o pozajmici uplati iznos od 455.735,00 kn primatelju upute djelatnicima tužitelja te se izvršenjem upute upućenik oslobađa svog duga prema uputitelju, a uputitelj prema primatelju upute. Nadalje je utvrdio da je na temelju Ugovora o ispunjenju od 7. ožujka 2013. društvo Dalma Nova d.o.o. preuzelo obvezu podmiriti društvu Dalmina d.o.o iznos od 217.436,56 kn na ime plaćanja obveza za neto plaće djelatnika društva Dalmina d.o.o. te da na taj način Dalma Nova d.o.o. prima ispunjenje duga prema tom društvu koje ima na temelju odobrene kratkoročne pozajmice i za taj iznos smanjuje svoju obvezu prema tom društvu.

15. Po ocjeni prvostupanjskog suda ne radi se o radnji kojom se vjerovnici izravno oštećuju u smislu odredbe članka 130. SZ-a, ni o radnji poduzetoj radi namjernog oštećenja vjerovnika u smislu odredbe članka 131. SZ-a.

16. Prvostupanjski sud kao obrazloženje te svoje ocjene navodi da je do sklapanja Ugovora o zajmu i Sporazuma o osiguranju došlo u vrijeme kada je stečajni postupak nad tužiteljem bio u prekidu jer je pokrenuo postupak pred Financijskom agencijom radi sklapanja predstečajne nagodbe, dok su prema navedenim Odlukama pravnog prednika tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju i nadzornog odbora tužitelja sredstva koja su prema Ugovoru o zajmu pozajmljena tužitelju u iznosu od 690.000,00 kn pozajmljena namjenski radi isplate osam minimalnih plaća za 20 radnika tužitelja, podmirjenja troškova postupka predstečajne nagodbe i osiguranja troškova eventualne potrebe izrade analize financijskog poslovanja društva po nalogu nadzornog odbora tužitelja. Stoga je zaključio da iz toga proizlazi kako se radi o namjenskim sredstvima nakon pokretanja postupka predstečajne nagodbe s ciljem spašavanja tužitelja kao društva od strateškog interesa za Republiku Hrvatsku, a ne s ciljem oštećenja vjerovnika tužitelja ni s ciljem da se tuženiku Centru za restrukturiranje i prodaju omogući stjecanje osiguranja koje nema pravo zahtijevati. Ukazuje i da sama činjenica što je do otvaranja stečajnog postupka došlo sedam godina nakon sklapanja tog Ugovora govori u prilog činjenici da je i cilj samog tužitelja bilo izbjegavanje otvaranja stečajnog postupka i pokušaj održavanja njegovog poslovanja.

17. Osim toga, prvostupanjski sud zaključuje i da ni rezultat pobijanja ne bi bio takav da bi se u slučaju uspješnog pobijanja uspjeli namiriti vjerovnici tužitelja. To iz razloga jer je sama stečajna upraviteljica u svom iskazu navela kako bi se u slučaju uspješnog pobijanja namirio veći dio tražbina prvog višeg isplatnog reda. Međutim, po ocjeni prvostupanjskog suda to nije dovoljno za izvođenje zaključka da su sklapanjem predmetnih ugovora izravno oštećeni vjerovnici, već iz njenog iskaza proizlazi vjerojatnost nedostatnosti stečajne mase.

18. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je utvrdio kako sklapanjem Ugovora o zajmu i Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama tužitelja pa i kasnije sklapanjem Ugovora o cesiji i Ugovora o upućivanju (asignaciji) nije postojala namjera tuženika oštetiti vjerovnike tužitelja, ni namjera tuženika Centra za restrukturiranje i prodaju na bio koji način zaobići te

vjerovnike i sebi osigurati pravo na odvojeno namirenje u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem.

19. Tužitelj u žalbi u bitnom navodi da prvostupanjski sud nije primijenio odredbu članka 128. SZ-a iako iz točaka 63.-66. obrazloženja proizlazi da su ispunjene zakonske pretpostavke iz te odredbe. Ističe da je u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu i Sporazuma tužitelj bio prezadužen i nesposoban za plaćanje slijedom čega su bili ostvareni stečajni razlozi iz odredbe članka 4. SZ-a te da je u vrijeme sklapanja poboynih pravnih radnji imao i druge vjerovnike čija su potraživanja dospjela, a koja nije mogao namiriti zbog nesposobnosti za plaćanje. Navodi da novčana sredstva nisu korištena namjenski, već se ugovaranjem zajma, načinom isplate zajma na temelju Ugovora o cesiji i načinom korištenja primljenih sredstava isplatama temeljem Ugovora o upućivanju i Ugovora o ispunjenju duga nastavilo s dotadašnjom praksom pogodovanja pojedinih vjerovnika. U odnosu na pretpostavku mogućnosti namirenja ostalih vjerovnika navodi da je prvostupanjski sud dao nejasno obrazloženje. Ukazuje da je suprotno zaključku prvostupanjskog suda potrebno da pobojna radnja ima širu posljedicu-smanjenju mogućnosti namirenja ostalih vjerovnika te ukazuje da je trebalo provesti dokaz financijskim vještačenjem. Ističe da je prvostupanjski sud propustio izvesti dokaze na temelju kojih bi se sa sigurnošću utvrdile sporne činjenice. Smatra da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer su razlozi presude nejasni i proturječni izvedenim dokazima, na koji način je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

20. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da tužitelj ponavlja navode iznijete u tužbi i svoje viđenje stanja stvari. Navodi da je prvostupanjski sud pravilno zaključio kako tužitelj nije dokazao osnovne pretpostavke pobijanja, koje moraju biti kumulativno ispunjene.

21. Ocjena je ovog suda da tužiteljevi žalbeni navodi nisu osnovani.

22. Donošenjem pobijane presude nije učinjena neka od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, na koju tužitelj posebno ukazuje u žalbi. Presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati te sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama na kojima je zasnovana, ti razlozi nisu međusobno proturječni niti postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

23. Prvostupanjski sud je pravilno na temelju rezultata dokaznog postupka zaključio kako u konkretnom slučaju nisu kumulativno ispunjene sve opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika.

24. Naime za pobijanje pravnih radnji u stečajnom postupku bitno je jesu li ispunjene opće i posebne pretpostavke propisane odredbama Stečajnog zakona. Pobijanje može biti uspješno samo u situaciji kada su te pretpostavke ispunjene.

25. Odredbom članka 127. SZ-a, čije se odredbe primjenjuju u konkretnom slučaju, propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama toga Zakona. Navedenom odredbom propisane su opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji koje moraju biti ispunjene neovisno o kojoj se vrsti poboynih pravnih radnji radilo, a koje pretpostavke mora dokazati tužitelj. Te pretpostavke su da je otvoren stečajni postupak; da je prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja; da je radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika i da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

26. Tužba radi pobijanja pravnih radnji je institut kojim se, u stečajnom postupku, omogućava pobijanje pravnih radnji dužnika prije otvaranja stečajnog postupka s ciljem boljeg namirenja stečajnih vjerovnika.

27. Budući da se mogu pobijati pravne radnje poduzete (u pravilu) prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se (stečajni) vjerovnici oštećuju, odnosno neki od njih pogoduju, treba uzeti da se pobijati može svaka radnja kojom se oštećuje ukupnost stečajnih vjerovnika. Svrha koja se pobijanjem pravne radnje želi postići je vratiti u stečajnu masu ono što je iz nje poboynom radnjom izašlo da bi se povećala mogućnost boljeg namirenja stečajnih vjerovnika.

28. Kako oštećenje vjerovnika pretpostavlja da je pravnom radnjom, ekonomski gledano, smanjena mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika, ne bi bile pobojne radnje kojima se na prvi pogled smanjuje imovina dužnika, ako se stečajni vjerovnici, i kad ona ne bi bila poduzeta, ne bi mogli bolje namiriti. Ne bi bile pobojne ni radnje kojima se otuđuju ili opterećuju predmeti, osobito nekretnine, koji su već tako opterećene nepoboynim stvarnim pravima pa tim pravima neosigurani vjerovnici (stečajni vjerovnici) ne bi mogli očekivati da bi bili iz njih namireni.

29. Pretpostavka oštećenja ili pogodovanja vjerovnika ostvarena je ako stečajna masa nije dovoljna za namirenje svih priznatih tražbina stečajnih vjerovnika.

30. U konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao na koji način bi krajnji rezultat pobijanja utjecao na povećanje mogućnosti namirenja ukupnosti tužiteljevih vjerovnika jer nije sukladno odredbi članka 219. stavka 1. ZPP-a predložio nijedan dokaz na temelju kojeg bi se mogla utvrditi u kojem iznosu su priznate tražbine stečajnih vjerovnika, kolika je stečajna masa, jesu li nekretnine stečajnog dužnika opterećene razlučnim pravima i u kojem iznosu, kao i hoće li se iz stečajne mase namiriti stečajni vjerovnici i u kojem iznosu.

31. U odnosu na tužiteljeve žalbene navode da je prvostupanjski sud trebao na okolnost smanjenja stečajne mase izvesti dokaz financijskim vještačenjem ovaj sud ukazuje da iz stanja spisa proizlazi kako tužitelj nije predložio izvođenje dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na gore navedene okolnosti, a na temelju

čega bi se mogla utvrditi nedostatnost stečajne mase. Stoga, kako se ta činjenica na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi jer iskaz stečajne upraviteljice u kojem ona navodi kako bi se u slučaju uspješnog pobijanja namirio „veći dio tražbina prvog višeg isplatnog reda“ ne može biti dostatan dokaz da se rezultat pobijanja upravo predmetnih pravnih radnji stečajnog dužnika očituje u većoj mogućnosti namirenja vjerovnika.

32. Ovaj sud podredno ukazuje na to da u konkretnom slučaju tužitelj nije iznio ni činjenične tvrdnje na koji način i koji vjerovnici su oštećeni, odnosno u odnosu na koje vjerovnike je, prema načinu namirenja, tuženik stavljen u povoljniji položaj, a niti je predložio dokaze na te okolnosti.

33. Slijedom navedenog, tužitelj nije dokazao u skladu s odredbom članka 219. stavka 1. ZPP-a, a u vezi s odredbom članka 221.a ZPP-a, da su u konkretnom slučaju ispunjene sve opće pretpostavke propisane odredbom članka 127. stavka 1. SZ-a za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, odnosno da je sklapanjem predmetnih pravnih poslova došlo do oštećenja/pogodovanja vjerovnika i da bi se krajnji rezultat pobijanja očitovao u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

34. Budući da u konkretnom slučaju nisu kumulativno ispunjene sve opće pretpostavke iz odredbe članka 127. SZ-a, ovaj sud nije ispitivao osnovanost žalbenih razloga glede ispunjenja posebnih pretpostavki propisanih odredbom članka 128., članka 130. i 131. SZ-a jer je ispitivanje tih posebnih pretpostavki za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika bespredmetno u slučaju kada nisu ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika propisane odredbom članka 127. SZ-a.

35. Odluka o troškovima parničnog postupka, na koju tužitelj ne ističe posebne žalbene razloge, također je pravilna i zakonita, kako po osnovi (članak 154. stavak 1. ZPP-a) tako i po visini (članak 155. ZPP-a).

36. Budući da tužitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude, valjalo je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u ostalom pobijanom dijelu.

Zagreb, 25. rujna 2024.

Predsjednik vijeća
Kristina Saganić

Dokument je elektronički potpisan:
Kristina Saganić

Vrijeme potpisivanja:
18-10-2024
10:53:07

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0X1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Saganić
G=Kristina
CN=Kristina Saganić

Broj zapisa: **9-3086c-d7fd9**

Kontrolni broj: **01a62-deb8b-648f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kristina Saganić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Centar za restrukturiranje i prodaju (CERP)**, pravna osoba, dana **30.10.2024.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-269/2023**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **P-269/2023-22.**

Potvrđuje se da je primatelj dana **30.10.2024.** preuzeo navedena pismena.

Pisarnica CERP-a

From: Doroteja Filipović Bego
Sent: 30. listopada 2024. 7:56
To: Pisarnica CERP-a
Subject: Molim urudžbirati
Attachments: Podnesak TS ST P-269-2023-22 od 25.10.2024. - Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st..pdf; Potvrda primitka pošiljke od 30.10.2024. iz predmeta TS ST P-269-2023.pdf

Hvala!

Doroteja Filipović Bego, dipl. iur.
Direktorica Sektora za pravne poslove
Centar za restrukturiranje i prodaju
Zagreb, Ivana Lučića 6

tel: 385 1 6346 194
mob. 385 91 266 33 09
e-mail: doroteja.filipovic@cerp.hr
www.cerp.hr